

EL DESPERTADOR

Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)

La Noemí és una amiga a qui no veig gaire, però quan ens trobem sempre en te alguna per dir. És una persona agradable que fa planera la vida dels seus i dels seus amics.

Ahir ens vàrem retrobar en una granja i m'entres preniem cafè amb llet amb un pastís de poma , em va contar tota enriolada una anècdota que li havia passat.

L'amiga em va explicar que últimament s'havien canviat els veïns que tenien. Ara hi tenien una parella jove que veu de professió són Mossos d'esquadra .

Va bé tenir a la vora algú que et pot protegir, però no saps pas que em va passar?, va dir ella una mica rient i altra avergonyida.

Abans d'ahir vaig tornar de treballar bastant tard, el meu marit encara no havia arribat, últimament fa uns horaris molt besties, en l'empresa que treballa, a vegades és té d'acabar alguna feina i et pot arribar a les onze.

Tot va ser en ficar la clau al pany. Vaig sentir unes veus , jo esporuguida vaig entrar, vaig mirar a la cuina i res, al menjador res, venien de la nostra habitació . Jo espantada ja que havia d'estar silenciosa , vaig córrer al veí de davant , el mosso d'esquadra , que va venir corrents. Quan li vaig dir que potser eren lladres, va agafar la seva pistola reglamentaria i em va seguir .

Ell també va sentir les veus i sigil·losament es va apropar a la porta del'habitació , jo i la seva dona estàvem al seu darrere. D'un cop va obrir la porta i va apuntar a dins.

L'ensurt va ser que no hi havia ningú. Les veus sortien d'un despertador radio, que jo no havia vist mai, però que segur era del meu home, car estava al seu cantó, en la tauleta de nit.

Li vaig demanar mil disculpes avergonyida. Ell es va posar a riure com la seva dona i al final rèiem tots tres.

Ell em va dir que era la primera vegada que amenaçava amb una pistola a un despertador . I com va constatar el meu home que ens va trobar en el "fregao", L'havia comprat a un "xino " i no m'havia dit res, el que no pensava és que és poses en marxa.

Lavors si que vàrem riure les dues també, imaginant l'escena, ja us dic que la Noemí, alegre la vida del que te al seu voltant, inclús al pobre noi mosso d'esquadra que deu riure amb els seus companys .